

Giugno 1996

SCUOLA SUPERIORE DI LINGUE MODERNE
PER INTERPRETI E TRADUTTORI

1132/A

Esame di interpretazione simultanea neerlandese-italiano I

Anno Accademico 1995-96

Sessione estiva - 1° appello

Legge: Koernaads T = 5'25"

08-1132 A fin 5 sim

De heer Martens (PPE). -

Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de voorzitter van de Raad en van de Commissie, de voornaamste politieke fracties van dit Parlement zijn het met elkaar eens en feliciteren het Italiaanse voorzitterschap omdat in Turijn de voorbereiding van de Intergouvernementele Conferentie zo goed gelukt is, vooral omdat op tijd een zo ruim mandaat voor deze onderhandelingen is vastgelegd.

Wij hopen dat deze onderhandelingen in Amsterdam onder Nederlands voorzitterschap zullen worden afgerond, dus vóór eind juni 1997. Zelden, mijnheer de voorzitter van de Raad, werd een programma opgesteld dat zo bol stond van fundamentele vragen en uitdagingen waarmee de Europese Unie wordt geconfronteerd. Zelden ook in de geschiedenis van de Europese eenwording was het risico zo groot dat wij de controle verliezen over een politiek project waaraan onze generatie decennia van vrede en welvaart dankt. Daarom dragen wij in de komende maanden een forse politieke verantwoordelijkheid. Dit vereist een duidelijk inzicht in wat er Europees op het spel staat, in de factoren die de vrede bepalen op ons continent. Wij moeten alles op alles zetten om een sterke en goed gestructureerde Unie op te bouwen waarin de Europeanen zich thuis voelen en waarin ze vertrouwen kunnen hebben.

Binnenkort moet het gehele Europese continent, na de toetreding van Europese landen komende uit het centrum, het zuiden en het oosten, de resultaten van het communautaire Europa kunnen delen. De vraag die we ons vooral moeten stellen is de volgende: welk erfgoed willen wij de komende generaties nalaten? Er zijn immers grote redenen tot bezorgdheid: het opnieuw opflakkerende nationalisme, waarvan het aanslepende, met gruwelen gepaard gaande conflict in Bosnië een tragisch voorbeeld was; de moeilijk te onderdrukken vreemdelingenhaat; de verlokkingen van het fundamentalisme die hier en daar op het Europees continent waargenomen kunnen worden. Welk Europa kunnen wij aan de opkomende generaties overdragen? Welke boodschap van hoop kunnen wij doorgeven aan al die jongeren die in onze landen op dramatische wijze verstoken zijn van het recht op werk en op ontplooiing? Onze volkeren zien met grote angst de toekomst tegemoet. Zij vragen zich af of de globalisering van de wereldeconomie voor Europa de definitieve structurele werkloosheid betekent, een werkloosheid die onze samenleving verbreekt, die de sociale verworvenheden uitschakelt en het Europees sociaal model - die subtiele vermenging van economische efficiëntie en solidariteit tussen mensen - voor altijd vernietigt.

Eigenlijk verwachten wij dat het Europees antwoord, en dus het antwoord van de IGC, op deze centrale problematiek gericht wordt. Wij bouwen immers aan een Europa dat de menselijke persoon eerbiedigt, een Europa waarin de mens niet wordt gedoemd om alleen maar de dwang te ondergaan van de wetten van de economische wedijver. Kortom, wij willen een Europa waarin - zoals de voorzitter van de Commissie zegt - een vertrouwenspact kan ontstaan.

Daarom vragen wij aan de voorzitter van de Raad en van de Commissie dat tijdens de IGC de problemen niet op korte termijn worden aangepakt, maar dat integendeel blijkt wordt gegeven van durf, een lange-termijnaanpak durf en de wil om een echte Europese politieke Unie op te zetten.

Wij onderschatten de moeilijkheid van de onderhandelingen niet. De diversiteit van onze ambities, het gewicht van onze tradities, de verscheidenheid van onze culturele gevoeligheden, de politieke angsten: het kan gebeuren dat al deze scheidingslijnen zich samenvoegen en het resultaat van de onderhandelingen tot een minimum herleiden. Dat zou de allerslechtste hypothese zijn, want dat zou betekenen dat alle fundamentele problemen worden uitgesteld. Maar daar zal onze fractie zich in ieder geval nooit bij neerleggen!

*dibattito Parlamento Europeo del 17.4.96
sul Consiglio Europeo di Torino*